

Boldog új esztendő!
kívánunk
minden olvasónknak

VÁLTOZATOSABBAN

Az egyetemi ifjúsági munkáról tanácskoztak a KISZ megyei és városi bizottsága

A KISZ Csongrád megyei és Szeged városi bizottságai december hetedikén bocsátották vitára a Csongrád megyei felsőoktatási intézményekről alkotott véleményüket tartalmazó írásbeli előterjesztést. A városi bizottság nagyteremben megtartott ülésén dr. Koncz János megyei bizottság iskolai osztályvezetője bevezetőjét széleskörű és értékes vita követte. Felszólaltak a vitában az egyetemeken képviselői: párt-állami és KISZ-vezetők egyaránt. A résztvevők többsége a szóbeli referátumot tartotta különösen értékesnek. Ebben nemcsak az ifjúság egyetemista rétegének helyzetéről kapunk reális képet, de külön-külön szó esik a szegedi egyetemeken és egyetemisták speciális problémáiról is. Így az érzelmi nevelés kérdésén belül nagy teret nyert a hagyományok ápolásának, a pártvezetéssel kapcsolatosan a patronálási rendszer működésének problémája. A tíz felszólaló között ott volt Vajó Péter a KISZ KB titkára, Siklós János a megyei pártbizottság titkára, dr. Serfőző Lajos, a JATE pártbizottságának titkára, dr. Sávoly Gyula a SZOTE dékánhelyettese, Szűcs Zsuzsanna a Tanárképző Főiskola KISZ-titkára, és dr. Tóth Lajos a KISZ tudományegyetemi bizottságának titkárhelyettese is.

A KISZ megyei és városi bizottság ülésének különös jelentőséget adott az az érdeklődés, amelyet az ifjúsági szervezet legfelsőbb fórumai tanúsítanak az egyetemisták élete, munkája iránt. A KISZ KB novemberi ülésének egyik sarkalatos problémája az volt, hogyan kell, hogyan lehet megítélni az egyetemi ifjúságot. A felsőoktatási intézmények diáksága ötvenezres létszámánál sokkal jelentősebb a társadalmi életben kapott szerepe. Ezért mondható Csongrád megye egyetemi megyének, holott az ifjúság hét százaléka csupán az egyetemi hallgató. Ez a réteg éppen speciális adottságainál fogva különleges helyzetben van, és súlyát tekintve a végzés utáni időszak szempontjából óriási fontossága van megfelelő nevelésének, befolyásolásának. Nem véletlen az sem, hogy az MSZMP IX. kongresszusának felszólalói is kitértek az oktatás, az egyetemeken problémáira, az oktatási reform megoldatlanságára, az elméleti és gyakorlati képzés egységének megromlására.

Az ifjúság eszméi — politikai nevelésében döntő szerepet tölthetnek be az egyetemi pártalapszervezetek. Mégis — ahogy az egyik felszólaló hangsúlyozta — hallgatókkal foglalkozó oktatók munkájának nem szabad a patronálási rendszer sokszor formális foglalkozásaiban kimerülnie. Az oktatók legfontosabb tevékenysége: úgy dolgozzanak, hogy példát adjanak. Munkatársává válnak, vitapartnerré. A példaadás, a baráti közvetlenség is lehet nevelési eszköz, a mindennapos politikai nevelés eszköze is. E nevelésben nagy szerepre lehet a hagyományok megfelelő ápolásának is. Dr. Serfőző Lajos bejelentette a vitán, hogy megindult az egyetemi archívum megalakítása. Ezen túlmenően azonban érdemes lenne megfontolni azt a javaslatot, melyet a szóbeli beszámoló vetett föl. A félévenként kiadott egyetemi tanrendekben (hozzátételjük: főleg az első félévben) kapjanak helyet az egyetem múltját ismertető rövidebb írások. Jó lenne, ha egy egyetemet ismertető füzetből időnként a hallgatók is kapnának, hiszen elképzelhetetlenül tájékozatlannak. A szegedi diákkonferencia szovjet felszólalója

beszél arról nemrég, hogy náluk az első éves hallgatókkal először egyetemük műzeumát ismertetik meg. Egyetemünk viszonylag fiatal intézmények. Ez azonban nem mentesíthet a megismeréstől.

Örvendetes tény, hogy egyre több szót kér, és kap az érdekvédelmi tevékenység a KISZ munkájában. Az egyetemi ifjúság korosztályi és réteghelyzetéből eredendően abban is különbözik a hasonló korú fiatalok csoportjaitól, hogy nincs érdekvédelmi szerve, mivel kívül esik a szakszervezet hatáskörén. Egyetemi lapokat olvasgatva szembetűnő, hogy miként próbálnak ezen budapesti és vidéki egyetemeken ifjúsági szervezetei az állami szervek segítségével változtatni. Debrecenben és Budapesten erős és jól működő menzabizottságok vannak. Tevékenységük — ezt viszont országjáró egyetemisták összehasonlításaiból tudjuk — eredménye kézzel, azaz villával-késsel fogható. A december eleji ülés szóbeli referátuma és vitája azt mutatta, hogy példájukat Szegeden is lehetne, sőt kellene követni. Szeged speciális helyzete — Debrecenben van a menzaközpont — hátrányos. A megoldás az lenne, ha akár a szegedi vendéglátóipari vállalat akár az egyetemek átvonnák a menzákat, egyben megszüntetnék a tudományegyetemi menzákra nehezedő túlterheltséget. Igaza volt annak a felszólalónak, aki nevésgesnek tartotta, hogy a hamarosan beköszöntő tél idején is a szobroki nyúlik az ebédre várakozók sora a Hősök terén.

Vajó Péter a vita során főleg azt hiányolta, hogy a megyei és városi bizottságok anyaga nem foglalkozik megfelelőképpen a kari szervezetek és alapszervezetek munkájával, problémáival. Az ifjúsági munkának a jövőben is legfontosabb feladata a jó alapszervezeti tevékenység kialakítása.

Legideálisabb módja a munka megjavításának természetesen az lenne, ha az egyetemi szervezetek közvetlenül a kollégiumra épülhetnének, úgy, ahogy azt az Orvostudományi Egyetemen kísérletezték ki. A József Attila Tudományegyetemen ennek egyik lépcsőfoka a kari kollégiumok kialakítása lesz.

A megyei bizottság ülésén Vajó Péter Makarencó szavával figyelmeztetett arra, hogy a legnagyobb veszély a változatosságtól a bonyolultságtól való félelem. Félelem az egyéntől. Az egyetemi ifjúsági munka alapja is az lehet, hogy kikerülve e veszélyeket, megteremtjük az egyén, az alapszervezet és a vezetés összhangját.

A kongresszus folytatódik

Három hete már, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt IX. Kongresszusa befejezte munkáját. A kongresszus küldöttek megválasztották a vezetést, a tagjait s szavazataikkal hitelesítve immár törvényként hatnak közöttük, társadalmunk életében a kongresszusi határozatok, az ipari és a mezőgazdasági termelés, a termelést irányító apparátus, a társadalmi-politikai élet különböző területei, a tudomány, az irodalom és a művészetek további fejlődéséhez adva elvi útmutatást, meghatározva a fejlődést segítő gyakorlati tennivalókat és a helyes arányokat épp úgy, mint a cselekvés módszerét és eszközeit.

A kongresszus tehát csak formailag ért véget. Valójában folytatódik tovább. Folytatódik a pártalapszervezetekben, ahol taggyűléseken, pártnapokon vitatják meg a kongresszus anyagát, pártbizottságokon, ahol elkészül-

tek, vagy most készülnek a pártmunka újabb periódusát átfogó munkatervek. Mindhárom intézményünk kommunisztái, pártcsoportjai, alapszervezetei és pártbizottságai most fognak hozzá a kongresszusi anyag elemzéséhez: az anyag „átfordításához” az egyetemen és a főiskolán dolgozó kommuniszták gyakorlatának, aktivitásának nyelvén való átteszteléséhez. A tény, hogy a hivatali pártszervezetek megszűnésével egyetemünk és

a főiskolán is megnöttek a pártszervezetek jogai, egyúttal azt is jelenti, hogy megnöttek a feladatok, a követelmények is, megnőtt a kommuniszták személyes felelőssége a feladatok végrehajtásában. Mindhárom intézményünk kommunisztái érzik e felelősség súlyát, s reagálásuk, véleményük biztatónak: az egyetemi és főiskolai pártmunka minden eddiginél jelentősebb fellendülését és kibontakozását sejtetik.

Dr. Serfőző Lajos docens

a József Attila Tudományegyetem pártbizottságának titkára

Korai lenne még a feltett kérdésre a rendezetten kiadott, kialakult vélemény hangnemében válaszolni. Hi-

szén tudományegyetemünk pártalapszervezetei és az egyetemi pártbizottság most tervezték meg s kezdték el a IX. kongresszus anyagának feldolgozását, most készülnek el a pártmunka feladatait a kongresszus szellemében meghatározó munkatervek s maga a kongresszusi anyag is eléggé összetett, sokféle ágazó volt ahhoz, hogy áttekintése és alapos mérlegelése könnyen véghezvihető legyen. Csupán mint kommunista a magam egyéni véleményével, első benyomásaival szolgálhatok tehát, s nem a választott testület véleményét képviselő állásfoglalással.

Az ember többféle közösségnek a tagja. A szűkebb közösség szempontjából, mint egyetemi oktató vizsgálva a kongresszuson elhangzottakat, úgy érzem, mind az oktató-nevelő, mind a tudományos munka szempontjából alapvető elvi útmutatásokat kaptunk a IX. kongresszustól, annak ellenére, hogy a kongresszus a párt politikájának eddigi tendenciáját teljes egészében megtartotta s határozataiban is ezt a vonalat erősíti, fejleszteti tovább. Jóleső volt hallani Kádár elvtárs beszámolójában a pedagógusokról mondott elismerő szavakat. Egyetemünk oktatói — ezt a napokban lezajlott összköztartói értekezlet bizonyította — szívvel-lélekkel vállalják a pedagógusi hivatást. Vállalják az eléjük tűzött feladatot: az oktatás és nevelés magas szintű egységének megteremtését, a kommunista szakemberképzés célja érdekében s vállalják a tudományos munka és a társadalom igényeit eddiginél még szorosabb, sokrétűbb összehangolását.

Örültem annak, hogy erőteljes hangsúlyt nyert a kongresszuson a párt vezető szerepének kérdése. Egyetemünkön is tovább kell erősíteni a párt vezető szerepét: teljesebb résztvételét az elvi-politikai irányításban és a munka ellenőrzésében. A pártnak a fő feladatokkal s nem részletproblémákkal kell foglalkoznia, nem szabad elvesznünk a részletekben. A kádertánpótlás irányítása, a vezetőik nevelése és kiválasztása, a politikai-világneveti szilárdítás, a szakmai képzettség és a vezetőképeség, a rátermettség egyképp fontos feltételei alapján, továbbra is döntő feladatunk. Ehhez — s a kongresszuson ez is hang-

(Folytatás a 2. oldalon.)

**Karácsony
fényei**

Nem a hó fényelt. Nem volt fehér az idei karácsony. A kirakatok, a lámpák meg épp úgy fényeltek most is, mint máskor. A szemek? Az ajándékozni készülés izgalmától-örömetől fénylő szemek? A szeretettel megtelők, az egymásra gondolóok boldog-meghatott szemei? Megbékélés fényei.

S ezen az estén, az évben először ezen az estén nem volt elsőülítés Vietnámban.

TUDOMÁNY és TÁRSADALOM

A József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának szerepe Szeged város tudományos, kulturális és társadalmi életében

Értékelő felmérést végezni egyetemünk Bölcsészettudományi Karának a város tudományos, kulturális és társadalmi életében való szerepéről rendkívül nehéz, hiszen magának a kérdésnek a megközelítése is több olyan problémát vet fel, amelyeknek a tisztázása már magában is közelebb vinne az egyetem és a város sokoldalú kapcsolatának felderítéséhez, bizonyos összefüggések megvilágításához és annak kimutatásához: hogyan lenne kívánatos a továbbiakban az együttműködést fokozni, milyen új területeken tudna az egyetem segítséget nyújtani a városnak. Végül soron arról van szó, hogy az egyetem sokoldalú kisugárzó hatása mennyiben és milyen területeken érvényesül, vannak-e a szocialistává fejlődő egyetemnek és ezen belül a Bölcsészettudományi Karának olyan lehetőségei és adottságai, amelyek képessé teszik arra, hogy súlyának és fontosságának megfelelően szerepet játsszék a város, illetve az egész dél-magyarországi tájegység szellemi életében.

I.

A Kar oktatóinak a város tudományos életében való részvételét vizsgálva először azt kell megállapítani, hogy bizonyos tudományterületek művelése a városban csak a Karon folyik. Itt elsősorban a nyelvi tanszékeket kell megemlíteni, amelyek éppen profiljuknál fogva meglehetősen izolált helyzetben vannak, az általuk művelt tudományterületek jelentősebb szerepet nem játszhatnak a város tudományos életében. Ennek ellenére felmérésünk során azt állapítottuk meg, hogy oktatóink — függetlenül attól, hogy melyik tanszékhez tartoznak — az esetek többségében jelentősen kiveszik a részüket a város tudományos életéből. A nyelvi tanszékek professzorainak és oktatóinak igen sok tanulmánya, kritikája és recenziója jelent meg az általuk művelt szakterület témaköréből a Tiszatáj hasábjain. Az idegen nyelvű tanszékek segítik a város iskoláiban folyó, szakjuknak megfelelő nyelvoktatást, részt vesznek a nyelvtanárok továbbképzésén is.

A nyelvtudományi intézetek oktatói is cikkek írásával és a Magyar Nyelvtudományi Társaság Szegedi Csoportjának keretében fejtenek ki tevékenységet. Ez utóbbi jelentőségét még az is aláírta, hogy a Társaság munkájában igen sok szegedi középiskolai tanár is részt vesz, így jó lehetősége van az egyetemi oktatók és a középiskolai tanárok közötti kapcsolat és együttműködés kialakításának.

A történelmi tanszékek oktatói elsősorban a Magyar Történelmi Társulat Délalföldi Csoportjában tevékenykednek, de jelentős részt vállalnak a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat helyi és megyei szervezetének Történelmi Szakosztályaiban is. Ez utóbbi keretében szinte valamennyi oktató nagyszámú ismeretterjesztő előadást tart a különböző üzemi és kulturális, valamint a szabadegyetemi sorozatokban, szervezik és irányítják a TIT szakosztályainak tevé-

kenységét és részt vállaltak Szeged város munkásmozgalmának történetét feltáró munkaközösség munkájában is. Az Új- és Legújabbkori Magyar Történelmi Tanszék és annak vezetője vállalta a város munkásmozgalmát feltáró munka irányítását és szervezését, amely az 1868—1939. közötti korszak feldolgozását tűzte ki célul. E témakörből már eddig is több publikáció jelent meg. Itt kell megjegyezni, hogy a történelmi tanszékek oktatói az eddigieknél még nagyobb mértékben vállalnának részt a város tudományos életéből, ha erre az illetékes szervezetek és fórumok igényt tartanának. A helyi sajtó — beleértve a Tiszatajt is — alig nyújt számukra publikálási lehetőséget, noha erre az olvasók részéről megválna az igény.

A két irodalomtörténeti intézetben érezhető leginkább a város tudományos életében való részvétel. Ez részben azzal kapcsolatos, hogy Szeged irodalmi élete és ezen keresztül a kutatás mindig is jelentős szerepet játszott; a város irodalmi hagyományai pezdítődnek hatékonyan a tanszékek kutatási és publikálási lehetőségeire. A két tanszék oktatóinak toliból az elmúlt években több jelentős tanulmány és cikk jelent meg, s talán az itt folyó munka is hozzájárult ahhoz, hogy városunk irodalmi rangja, a hagyományok ápolása és népszerűsítése, a mai irodalom segítése magas színvonalra emelkedett. A tanszékek oktatói ezen felül segítik a Tiszatáj és a két helyi napilap munkáját, részt vesznek a Tiszatáj körül csoportosuló írók és a Magyar Írók Szövetsége Délmagyarországi Csoportjának munkájában és kritikai tevékenységben. Segítik és népszerűsítik az újonnan megjelent alkotásokat, a TIT keretében pedig sok ismeretterjesztő előadást tartanak. Ez a tevékenységük túlnő a város és a megye határain is, több előadást tartottak az elmúlt években Békés és Bács-Kiskun megyékben is.

II.

A város tudományos életében jelentős szerepe van az évek óta nyaranként megrendezett Pedagógiai Nyári Egyetemnek. Ezt a belföldön és külföldön is egyre inkább ismert és rangos előadás-sorozatot a Neveléstudományi és Lélektani Tanszék a Tudományos Ismeretterjesztő Társulattal közösen rendezi működését a tanszék irányítja. Programját a Tanszék javaslatának figyelembevételével állítja össze, az előadások egy részét is a Tanszék oktatói tartják. A Tanszék oktatói ezen kívül részt vesznek a TIT Pedagógiai-Lélektani Szakosztályának munkájában, a helyi és megyei pedagógusok továbbképzésében. Pedagógiai kísérleteik egy részét szegedi iskolákban folytatják, ezzel is segítve a helyi oktató-neve-

des jobb és sokoldalúbb kialakítására még bőven van lehetőség. A város egyes intézményeivel (Móra Ferenc Múzeum, Városi Tanács Művelődésügyi Osztálya, Szegedi Állami Levéltár, Városi Somogyi Könyvtár stb.) csak esetleges baráti kapcsolat útján alakul ki együttműködés, hiányzik a tervszerű közös munka. Lenne javítanivaló a két napilap vonatkozásában is, jó lenne, ha az eddigieknél több publikációs lehetőség nyílna helytörténeti, munkásmozgalmi, irodalomtörténeti és kritikai írók közlésére.

A Bölcsészettudományi Karon folyó tudományos munkát reprezentáló akták sajnálatos módon csak egészen szűk körben ismertek, holott nem egy ilyen dolgotatnak konkrét és aktuális társadalmi vonatkozása, helyi jelentősége van, amely a városban is hasznosítható. A Kar részéről komoly hiányosság, hogy ezeket a dolgotatokat tanulmányozás céljából az esetek többségében nem jutathatja el a különféle szervekhez és intézményekhez. A helyi sajtó is csak részben reflektál az egyetemi aktákra, hiszen a legtöbbről nekik sincs tudomásuk.

A város kulturális életében a Kar professzorainak és oktatóinak részvételét nem súlyosnak tekinthetjük. E téma vizsgálatánál az esetek döntő többségében az volt az oktatók véleménye, hogy az illetékes intézmények és szervezetek eddigieknél alig lépnek arra, hogy bevonják őket a város kulturális vérvkeringésébe. A Kar közel sem játszik súlyának

megfelelő szerepet a város kulturális életében, noha az oktatók a maguk részéről az eddigieknél sokkal többre volnának képesek. A Kar, mint szellemi fórum egy-két kulturális területen sokkal inkább érezteti hatását városon kívül, mint magában a városban. Oktatóink részéről pedig megvan az igény arra, hogy tudományterületeknek megfelelő területeken az eddigieknél nagyobb és fontosabb szerepet vállaljanak. A fenti megállapítás természetesen nem azt jelenti, hogy a Kar oktatói már eddig is nem vállaltak volna szerepet a kulturális életben és a népművelés területén. A fentiekből kitűnik, hogy például igen sok oktatónk részt vesz a TIT munkájában, amelynek fontos feladata a műveltségkövetés és a tudományok népszerűsítése. Ugyanez vonatkozik a többi tömegszervezet kulturális munkájában való részvételre is. Sajnálatos viszont az, hogy a Karról csupán egyetlen oktató tagja a kulturális élet olyan irányító testületének, mint a Népművelési Tanács, amely a legmagasabb szinten irányítja és szervezi a népműveléstudatfórmáló tevékenységet.

A fenti megállapítással elintézetesnek látszik az, hogy valami formában részesei a Kar közel száz oktatója közül mintegy harmincan valami formában részesei a város kulturális életének, szereplésük azonban csak esetleges, rendszeres kapcsolata csak néhány oktatónak van a város kulturális és ilyen jellegű intézményeivel, szervezeteivel és fórumaival.

III.

A tömegszervezetek kulturális tevékenységében, s ezek közül is elsősorban a Hazafias Népfőrt, a Békebizottság és a Magyar-Szovjet Baráti Társaság által egyes fontos kulturális évforduló alkalmából rendezett előadások megtartásával több oktatónk alkalmanként tevékeny szerepet vállalt, hiánynyolható viszont az, hogy ezek a megmozdulások tulajdonképpen nagyon alkalomhoz kötődtek és az oktatók csekély hányadát érintik. Több olyan kulturális terület van, amelyen a Kar oktatói egyáltalán nem tevékenykednek (képzőművészet, zene, színház, öntvény művészet mozgalom), holott vannak olyan oktatóink akiknek bekapcsolódása hasznos és kívánatos volna az ilyen területeken.

A Kar oktatóinak a különböző társadalmi és tömegszervezetekben való tevékenységét az előbbieknél már többször érintettük. A társadalmi és tömegszervezetekben végzett munka vonatkozásában azt lehet megállapítani, hogy oktatóink a Hazafias Népfőrt és a TIT-en kívül a Pedagógusok Szakszervezetének egyetemi, városi és megyei szerveiben is tevékeny részt vállaltak, elsősorban vonatkozik ez a megállapítás a neveléstudományi és lélektani tanszék, valamint a szakmódszertani csoport oktatóira. Több oktatónk vezető tisztséget tölt be a Magyar-Szovjet Baráti Társaság városi elnökségében, a tanács állandó bizottságainak, a magyar nyelvtudományi tanszék professzora pedig tagja a megyei jogú városi tanács végrehajtó bizottságának. Több oktatónk a Békebizottság keretében fejt ki társadalmi tevékenységet.

Szocialista fejlődésünk, a város nagymértékű iparosodása, az a tény, hogy az elkövetkező években az olaj és szénhidrogén termelés ki-

szélesedésével vártsunk

vártsunk

munkásoktól fog, egyre nagyobb tömegeknek a városba történő letelepedésével emelkedni fog a munkásszám, a városi létszáma, több olyan társadalmi, politikai és kulturális problémát vet fel, amelyeknek megoldásában az egyetemnek és ezen belül a Karnak tevékeny részt kell vállalnia. Csak utalni szeretnék többek között arra, hogy a faluról a munkásszám soraiba kerülő tömegek tudati foka természetesen nem azonos a városi munkásokéval, így a tudatfórmáló tevékenység az eddigieknél nagyobb szerepet kell hony kapjon napjainkban. Ebben a nagy átforgató munkában az értelmiségre komoly feladatok várnak tudományos, társadalmi és kulturális vonatkozásban egyaránt. E munka jó végzése elsősorban megköveteli azt, hogy az egyetem és a város között sokoldalú és jó kapcsolat alakuljon ki. A felforruló igényekre már most fel kell készülnünk és lehetőség szerint arra kell törekedni, hogy a folyamat ne érintsen váratlanul bennünket. A Kar ebben a vonatkozásban sok segítséget tud nyújtani.

Az eddigiekből is látszik, hogy a várossal való kapcsolatunk nem teljesen problémák nélkül. Ugy gondoljuk, hogy a jobb együttműködés érdekében nemcsak elvárásaink lehetnek, de magának a Karnak is jelentkeznie kell a maga lehetőségeivel. Az egyetem és ezen belül a Kar kisugárzó hatása a város tudományos, kulturális és társadalmi életére akkor fog valóban érvényesülni, ha a kölcsönös törekvések egy irányba hatnak, ha a Kar minden vonatkozásban betölti azt a szerepet a város életében, amely szerep betöltésére adottságainál és lehetőségeinél fogva képes és hivatott is.

A kongresszus folytatódik

súlyozottan szerepelt — természetesen szükség van minden kommunista aktivitására, a párttagok jogai és kötelességei alapján, azok egysége jegyében, a demokratikus centralizmus elve szerint.

A IX. kongresszus azt hozta, amit vártunk, amit vár-

tam tőle magam is. Szándékok helyett, a tennivalók gyakorlati megvalósításának kérdéseivel minden eddigi kongresszusnál részletesebben, igényesebben foglalkozó, tárgyilagos és elemző igényű önvizsgálatot — az erőfelmérését — a munka, a társadalomépítés új szakaszának kezdetén.

Dr. Földes József docens

a Szegedi Orvostudományi Egyetem pártbizottságának titkára

A napokban készítettük el a IX. pártkongresszus tézisét, amelynek felhasználásával a sajátos egyetemi feladatoknak megfelelően a munkatervet, amit majd a pártbizottság hagy jóvá. A munkaterv — amely most még első, vázlatos formájában van meg — felhasználta a pártértekezleten elhangzott javaslatokat, a legfontosabb feladatokat közé sorolja a párttagság, a kommunisták minél teljesebb aktivizálását az egyetemen folyó pártmunka különböző posztjain.

Az a tény, hogy a kongresszus elfogadja az üzemi és a hivatali pártszervezetek közötti szervezeti és funkcionális különbségek megszüntetését, a hivatali pártszervezeteket az üzemi színtéren emelve, különösen megnöveli most az egyetemen dolgozó kommunisták felelősségét. Hiszen a pártszervezeteknek s minden egyes kommunisának immár kötelessége, hogy törődjen az egyetemen foglalkoztató valamennyi kérdéssel, hogy a kérdésekben állást foglaljon a társadalomépítés érdekében megfelelően s hogy ellenőrizze a szocialista társadalmi rendszer célkitűzéseinek megvalósulását, az egyetemen folyó oktató-nevelő, gyógyító és tudományos kutatómunka területein.

A párt vezető szerepének további fejlesztése elsősorban az egyetem különböző vezető testületeiben működő kommunisták presztizsének, felelősségének és cselekvőkészségének növekedése, erősítése útján lehetséges. A jelenségek észlelése nem elégséges. Szükség van a mutat-

kozó problémák gondos elemzésére s ilyen elemzés alapján hozott határozatok céltudatos megvalósítására. A demokratikus centralizmus további fejlesztése azt jelenti, hogy amikor önálló cselekvésre, kezdeményezésekre serkent minden kommunista párt, a közösen hozott határozatok alapján, egyszerűen fokozottabb felelősségtudatot kíván a párttagoktól ebben az önálló cselekvésben, növeli az egyetemi felelősséget, épp a pártmunka hatékony s érdekében.

A hivatali párt megszűnésével a párt hatékonyabban közreműködik az intézmény működésének tevékenységének különböző kérdéseiben. Az oktatás-nevelés egységének hangsúlyozása, a szakideológiai nevelés igénye mellett fontosnak tart olyan részletproblémákat is, mint például a nyelvoktatás mindmáig megoldatlan gondjait, a nyelvoktatás eredménytelensége, vagy az újabb vizsgamódszerek külső és belső tapasztalatait és azok hasznosítása egyetemünkön, de nem hanyagolhatók el a felvételi vizsgarend problémái sem. Ügyelni kell arra is, hogy a társadalmi érdekeivel, igényeivel mind inkább összehangolt tudományos kutatómunka folyék a Szegedi Orvostudományi Egyetem intézetében, klinikáin.

Röviden ennyiben tudnám összefoglalni azokat a tanulságokat, amelyeket a IX. kongresszus anyagából és határozataiból leshatunk, felhasználunk pártszervezeteink és a pártbizottság munkájában.

Orgovány Zoltán adjunktus

a Szegedi Tanárképző Főiskola párttitkára

Megkapó volt számomra az a nyíltság, őszinteség, a hangneme az a józan realizmusa, ahogy a IX. kongresszus értékelte, elemzte az elmúlt négy év társadalomépítő munkájának eredményeit és hibáit, s kitűzte a következő periódus feladatait. A kongresszusnak szinte az egészen végigvonuló gondolat: hogy a helyes és továbbra is változatlan politikai megvalósításában minden szinten az eddigieknél nagyobb következetességre van szükség, meglegedésre és egyetértésre talált itt a főiskolan is.

Hamarosan megkezdjük a kongresszus teljes anyagának elemző feldolgozását. Magát ezt a munkát is nagy nevelési lehetőségnek tartjuk, éppen ezért nemcsak a felsőoktatásra vonatkozó téziseket, hanem a kongresszus valamennyi útmutatói kívánjuk mind oktatóinkkal, mind a hallgatókkal. Természetesen, fokozottabb az érdeklődés a felsőoktatásra vonatkozó tézisek iránt. Kivált a felsőoktatási reform gyakorlati megvalósítása eddigi eredményeinek helyes megítélés szempontjából. Noha a napokban tartott főiskolai összehozott értekezleten is alaptételtként fogalmazódott

meg, hogy a nevelés állami feladat, a pártszervezetnek és minden egyes kommunisának a főiskolán a jövőben még inkább kötelessége és joga, hogy cselekvőben részt vegyen ennek az állami feladatnak a megvalósításában, állásfoglaljon döntő elvi kérdésekben, irányítsa és ellenőrizze az oktató-nevelő munkát. Ennek egyik feltétele, hogy pártcsoportjaink tevékenysége tovább erősödjön a főiskola életének minden területén.

Bízunk benne, hogy azt az örvendetesen megélt politikai légtér, amely a kongresszus elköszítésének időszakától kezdve tapasztalható, a gyakorlati, mindennapi munkánk kérdéseivel való aktív foglalkozást, oktatók és hallgatók körében egyaránt továbbra is sikerül fenntartani, sőt tovább fokozni. Ahhoz pedig, hogy marxista gondolkodású, szakmailag-pedagógiai-lag jól képzett, emberi, erkölcsi magatartásában példamutató általános iskolai tanárokat bocsássunk ki minden végzős hallgatónk személyében, tovább kell fáradozunk oktatói karunk ges és minden vonatkozásban összeforrottságának, egységében példamutató kollektívájának kialakításán.